

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 104.

Sjette Sessions anden Samling.

39te Møde.

Torsdagen den 22de Februar.

(Forts.)

Indenrigsministeren: Jeg maa ogsaa fra Ministeriets Standpunkt beklage, at dette Forslag ikke tidligere er fremkommet; thi man har derved ikke kunnet faae Leilighed til, at bewirke nogen Modification deri, eller nogen Tydeliggjørelse deraf.

Jeg troer nu paa ingen Maade, at det har saa store Betænkkeligheder, som der fra en enkelt Side er yttret derimod, idetmindste ikke saaledes, som jeg forstaaer det, og som jeg troer, det maa forstaaes; tydeligt er det iøvrigt vistnok ikke. Naar der staaer: „Om et Sogneforstanderskab, at der gives nærmere Bestemmelser angaaende Udførelsen af dets forskjellige Forretninger, da kunne saadanne med Amtsraadets Samtykke gives i et særligt Regulativ“, saa kan man dog slutte sig til, at det er Sogneforstanderskabet, der affatter Regulativet; dette er iøvrigt et mindre vigtigt Punkt. Gjenstanden for Regulativet er dernæst betegnet som Udførelsen af Sogneforstanderskabets forskellige Forretninger, og dette kunde synes at omfatte baade en Bestemmelse om, hvorledes Forretningerne skulle fordeles mellem Medlemmerne indbyrdes, og en Tilslæbelse til, at Sogneforstanderskabet kunde lade udføre endeel af dets Forretninger ved Andre.

C. A. Hansen: Saa vilde det staae i Strid med Lovgivningen! Ja, jeg vilde netop bemærke, at jeg antager, at den sidste Fortolkning vilde være stridende mod den nugældende Lovgivning; men, dersom dette altsaa ikke kan være Meningen, bliver Bestemmelsens Omfang meget indskrænket. Fremdeles anseer jeg det at be-

stemme Betaling for Sogneforstanderne selv for ligefrem stridende imod Lovgivningen, thi det er jo en Grundsætning, at de valgte Medlemmer af Communalbestyrelsen for Tiden uden Bederlag skulle udføre de communale Forretninger. Det kan jo endelig ogsaa tænkes, at Regulativets Fordeling af Forretningerne imellem Sogneforstanderne, naar igjen Overdragelsen af de forskellige Forretninger til de Enkelte skulde beroe paa Majoriteten, kunde være beregnet paa at føre de værfeligste Forretninger over paa en Enkelt. En saadan Mislighed er altid tænkkelig. Men jeg troer, at der dog alligevel ikke er nogen Fare ved dette hele første Forslag, og jeg har denne Overbeviisning, fordi Amtsraadets Samtykke er fordret. Jeg har den Erfaring angaaende Amtsraadens Beskaffenhed og den Afgørelse for Amtsraadene her i Landet, at jeg troer, at de ikke ville tage sig det let med at stadfæste slige Regulativer. Hvor de ønskes — og dette vil dog vist kun skee i sjældnere Tilfælde — ville Amtsraadene ei stadfæste dem, forinden de for det Første have forviiset sig om, at der har fundet en omhyggelig og gjentagen Overveielse Sted i Sogneforstanderskaberne selv, og dernæst heller ikke, uden at Amtsraadene holde sig forviisende om, at der ikke ligger nogen skjult Chicane imod enkelte Medlemmer i saadanne Forslag, men at det virkelig er i Communens Interesse, at Forslaget gjøres. Saaledes anseer jeg Bestemmelsen for ikke at være af noget stort Omfang og ei heller medføre nogen Fare. — Hvad angaaer det andet Hovedaffnit, da er det ganske vist, at det kan være beqvemt, at Vælgerne vælge paa flere Steder; men jeg skulde rigtignok være meget tilbøielig til, med den sidste ærede Taler at antage, at Lovgivningen ikke tilsteder, istedetfor